

σικής 'Αρχαιολογίας» ότι ἡ γνώμη τοῦ κ. Von Duhn εἶνε παντελῶς ἐσφαλμένη καὶ τὸ αἰνίγμα ἐπιλέγει τοῦ Ἡνίοχου τῶν Δελφῶν ἐλύθη πλέον ὀριστικῶς καὶ ἀπεδείχθη, ὅτι οὗτος εἶνε ὁ βασιλεὺς Βάττος τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματος τῶν Κυρηναίων, ἔργον Ἀμφίωνος τοῦ Κνωσίου τοῦ ἐκ τῆς Σχολῆς τοῦ Κριτίου καὶ Νησιώτου.

Γνώμη τοῦ κ. Σβορόνου

Ἐκ τῆς ἰ. Σβορόνου ἐπὶ τῆ βίβλ. τῆς ἐξῆς περὶ Ἐπιγραφῆς τοῦ Πανσανίου (X, 15, 6) «Κυρηναῖοι δὲ ἀνέθεσαν ἐν Δελφοῖς Βάττον ἐπὶ ἄρματι, ὃς ἐξ Λιβύης ἤγαγε σφίς ναυτὶν ἐκ Θήρας. Ἡνίοχος μὲν βου ἄρματος ἐπὶ Κυρήνη, ἐπὶ δὲ τῷ ἄρματι Βάττος τε καὶ Λιβύη στεφανοῦσα ἐστὶν αὐτόν, ἐποίησε δὲ Ἀμφίων Ἀκέστορος Κνωσίου» ὑπεστήριξε διὰ μακρῶν, ὅτι τὸ ἄγαλμα εἶνε μέλος τοῦ ὑπὸ τοῦ Πανσανίου εἰς τὸ ἄνω χωρίον λεπτομερῶς περιγραφόμενον μεγαλοπρεποῦς συμπλέγματος τοῦ εἰκονίζοντος Βάττον, τὸν πρῶτον Βασιλέα τῆς Κυρήνης· ἀνετέθη δὲ ἐν ἔτει 462 π. Χ. ὑπὸ Ἀρκεσίλα τοῦ τετάρτου τελευταίου βασιλέως τῶν Κυρηναίων πρὸς ἀνάμνησιν τῆς νίκης του εἰς τινὰ ἀρματοδρομίαν τῶν Πυθίων· ἐποιήθη δὲ ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου Ἀμφίωνος Ἀκέστορος τοῦ Κνωσίου τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν περιφέρημον Σχολὴν τοῦ Κριτίου καὶ Νησιώτου.

Γνώμη τοῦ κ. Κεραμοπούλλου

Ἐκ τῆς Α. Κεραμοπούλλου ἀνέγνωσεν ὅλα τὰ γράμματα τῆς ἀπεξεσμένης γραμμῆς τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς, ὃν τὰ σχήματα εἶνε γνωστὰ ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Γέλας ἐν Σικελίᾳ, πρὸ πάντων δὲ τὸ γάμμα καὶ τὸ ἔμφιλον λέγει δὲ ἡ γραμμὴ αὕτη κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κ. Κεραμοπούλλου

Γέλας ἀνέθηκε ἀνάσσειν

Ἐπειδὴ οὐδεὶς ἄλλος τύραννος τῆς Γέλας πλὴν τοῦ Γέλωνος ἠδύνατο νὰ ἔχη σχέσιν πρὸς ἠνδρομέον τὸν Πολύζαλον, συμπεραίνει ὁ κ. Κεραμοπούλλου, ὅτι ὁ Γέλων εἶχεν ἀναθέσει τὸ ἄρμα εἰς Δελφούς, νικήσας κατὰ τὰ Πύθια τοῦ 488 π. Χ., ὅτε ἀκόμη ἦτο ἀνάσσειν τῆς Γέλας, ἐνῶ τὸ ἐπόμενον ἔτος μετέφερε τὴν πρωτεύουσάν εἰς Συρακοῦσας καὶ ἐλέγχετο Συρακοῦσις ἔκτοτε. Εἶνε ὁμοῦς προφανές, ὅτι πολὺ ἀργότερα κατεσκευάσθη τὸ ἄρμα μετὰ τοῦ Ἡνίοχου τῶν Δελφῶν καὶ μάλιστα κατὰ τὸ 478, ὅτε ἀπέθανεν ὁ Γέλων. Τὸ ἔργον εἶχε στηθεὶ ἐν Δελφοῖς, ἡ ἐπιγραφὴ εἶχε γραφεῖ, ἐνῶ ὁ Γέλων εἶχεν ἀποθάνει ἐν Συρακοῦσας, τὴν δὲ φροντίδα τῶν τελευταίων μετὰ τοῦ καλλιτέχνου συνεννοήσεων καὶ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ ἔργου εἶχεν ἀναλάβει ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Γέλωνος, ὁ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὄχι πολὺ γνωστὸς Πολύζαλος. Οὗτος καὶ ὁ εἶχε δικαίωμα μετέβαλεν ὀλίγον τὸ ἐπίγραμμα τοῦ ἀφιερώματος τούτου ἵνα δεῖξῃ καὶ τὴν ἰδικὴν του ἀνάμειξιν εἰς τὸ ἔργον. Τσιουτοτρόπως προκύπτουν δύο μορφὰ τοῦ ἐπιγράμματος :

1ον. Ἡ ἀρχικὴ τοῦ Γέλωνος.

2ον. Ἡ διορθωμένη τοῦ Πολύζαλου.

Ἡ πρώτη μορφή ἔλεγε κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κ. Κεραμοπούλου :

Εὐξάμενός με Γέλων ὁ Γέλας ἀνέθηκε ἀνάσσειν Δεινομένεος υἱός, ὃν ἀεξ' εὐώνυμ' Ἀπολλων.

Ἡ δευτέρα μορφή ἔλεγε :

Μνήμα Γέλωνος τῷδε Πολύζαλος μ' ἀνέθηκε Δεινομένεος υἱός, ὃν ἀεξ' εὐώνυμ' Ἀπολλων

Ταῦτα πάντα καθὼς καὶ ἄλλα συναφῆ ζητήματα ἀναπτύσσει ὁ κ. Κεραμοπούλλου εἰς τὸ Περιοδικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς.

Ἐκ τῆς ἰ. Σβορόνου ἀνέγνωσεν ὅλα τὰ γράμματα τῆς ἀπεξεσμένης γραμμῆς τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς, ὃν τὰ σχήματα εἶνε γνωστὰ ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Γέλας ἐν Σικελίᾳ, πρὸ πάντων δὲ τὸ γάμμα καὶ τὸ ἔμφιλον λέγει δὲ ἡ γραμμὴ αὕτη κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κ. Κεραμοπούλλου

Γνώμη τοῦ κ. Emile Bourguet

Ἐκ τῆς Emile Bourguet καθηγητῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιγραφικῆς ἐν Σορβὼνῃ περιγράφει τὸν Ἡνίοχον τῶν Δελφῶν εἰς τὸ βιβλίον του «Τὰ εἰρηπία τῶν Δελφῶν» ὡς ἐξῆς :

Περιγραφὴ τοῦ Ἡνίοχου

«Εἶνε ἄγαλμα νεαροῦ ἀνδρώπου, ὀρθίου ὅλον τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ σώματός του εἶνε ἐστραμμένον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἡ κεφαλὴ του κλίνει πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἐκ τῶν δύο βραχίωνων του μόνον ὁ δεξιὸς ἀνευρέθη· ἡ χεὶρ κρατεῖ τὰ ἦνια, τὰ ὅποια διέρχονται ἐλευθέρως μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου, οἱ δὲ ἄλλοι τρεῖς δάκτυλοι εἶνε ἔτοιμοι νὰ τὰ σφίξουν πρὸς τὴν παλάμην. Ἡ κίνησις, τὴν ὁποίαν ἀρχίζουν ὁ ὄμος καὶ τὸ ἄνω μέρος τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος φαίνεται νὰ δεικνύη ὅτι ὁ Ἡνίοχος δὲν ἐστηρίζετο πρὸς τὸ μέρος τοῦτο. Ἀναμφιβόλως καὶ αἱ δύο χεῖρες ἐκράτουν τὰ ἦνια. Ἡ ταινία, ἡ ὁποία περιβάλλει τὴν κεφαλὴν καὶ ὀπισθεν δενομένη καταπίπτει ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ, δὲν εἶνε ἐνδεικτικὸν βασιλέως, ἀλλὰ νικητοῦ. Τὸ ἄτομον αὐτὸ ἐκέκρησε τὸ βραβεῖον εἰς τὰς ἀρματοδρομίας, ἐκηρύχθη νικητῆς, παρελαίνει, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, πρὸ τῆς Ἑλληνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ τὸ βῆμα τῆς παρελάσεως τῶν τεσσάρων ἴπων του· δὲν εὐρίσκεται πλέον εἰς τὴν ἐπίπουν δραῖον, ἥτις τοῦ ἔφερε τὴν ἐπιτυχίαν, οὐδὲ πάλιν εὐρίσκεται ἐν ἀναπαύσει, ἥτις δὴ διαδεχθῆ τὸν διαγωνισμὸν· εὐρίσκεται εἰς τὴν πρώτην στιγμήν μετὰ τὸν θρίαμβόν του».